

ПРОТОКОЛ

№ 138

гр. Бургас, 14.08.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четиринадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. Канакиева
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря П. Ефт. Помакова
и прокурора Г. Хр. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Яница С. Събева Ченалова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600136 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор Х..

Жалбоподателката подсъдима Д. М., редовно призована, се явява лично.

Не се явява упълномощеният защитник адв. П. Т. от АК-Я..

Явява се адв. П. М..

АДВ. М.: Представям пълномощно, с което адв. П. Т. ме преупълномощава да представлявам и защитавам подс. Д. М. по настоящото дело.

ПОДСЪДИМАТА: Уведомена съм за извършеното от адв. П. Т. преупълномощаване на адв. П. М. и съм съгласна тя да ме защитава в този процес.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА: Съгласна съм делото да се гледа днес.

След като се запозна с материалите по делото и изслуша становищата

на страните съдът намира, че са налице изискванията на процесуалния закон за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства.

АДВ. М.: Няма да соча доказателства.

ПОДСЪДИМАТА: Нямам искания за събиране на доказателства.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените по делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на същите и **ДАВА ХОД** на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, настоящото производство е иницирано по жалба на подсъдимата М. и по протест на Окръжна прокуратура-Сливен.

В жалбата защитата на подсъдимата твърди, че производството по събиране на доказателства е приключило, без да бъдат събрани всички необходими и съотносими доказателства, които биха изяснили фактическата обстановка, т.е. делото е решено при неизяснена фактическа обстановка, а оттам и при неправилно ценене на доказателствата, поради което се е стигнало до постановяване на осъдителна присъда, като подсъдимата е призната за виновна в извършване на деяние по чл. 194, ал. 1 НК. Твърди се, че нейното деяние не съставлява такова престъпление, а по-точно, тя е взела изоставена вещ, поради което защитата желае присъдата да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Алтернативно, да бъде призната за невиновна за деяние с квалификация по чл. 194, ал.1 НК.

Считам жалбата за неоснователна поради следните обстоятелства: видно от събраните по делото доказателства съдът е приключил съдебното

следствие, след като е събрал всички възможни и относими към деянието доказателства, а именно, видно, той е установил дружеството, което е оператор на наземния салон, длъжностните лица, техните правомощия, зоните за охрана, зоните за съхранение на багаж и в този случай няма какво повече да се изяснява, като считам, че именно по този начин е установена фактическата власт на куфара и вещите, които са били в него, предмет на престъпното деяние.

Съдът в мотивите подробно е изяснил както от обективна страна, така и от субективна страна извършеното от подсъдимата М. деяние, като подробно е обяснил местостоеенето на куфара, действията на подсъдимата както да отнеме вещта, така и да затрудни разкриването на отнемането на вещта, като е обяснил факта на преобличането, на промяната на прическата или по-точно връзването на косата, с цел да заличи следите и да установи трайна фактическа власт върху вещите с цел разпореждане както намери за добре.

Именно поради тези обстоятелства, както и фактът, че съдът много подробно е мотивирал и изложил доказателствата, обсъдил е тяхната съвкупност и анализ, считам, че жалбата е неоснователна. Събрани са всички възможни и необходими съотносими към деянието доказателства. Същите са анализирани в тяхната съвкупност и са проследени във време и поредност на действията, което показва отношението на дееца към извършеното деяние, за което е признат за виновен.

Считам, че при постановяването на присъдата няма допуснати процесуални нарушения. Същата е законосъобразна, мотивирана и обоснована в частта, с която е призната подсъдимата за виновна за престъпно деяние по чл. 194 НК. Предлагам в тази част присъдата да бъде потвърдена.

Относно депозирания протест от Окръжна прокуратура-Сливен срещу оправдателната част на присъдата за това, че подсъдимата е оправдана за извършено от нея престъпно деяние по смисъла на чл. 249 НК, считам че в тази част присъдата е незаконосъобразна. Нарушен е законът поради основанията и обстоятелствата, които ще изтъкна. Считам на първо място, че по време на съдебното следствие, както и на ДП, са събрани всички възможни и относими доказателства, но е налице порок при тяхното ценене, който се изразява в следното: деянието е извършено в късната част на денонощието –

02.00 часа при минимален пътничко-поток, като подсъдимата, след като е отнела владението на куфара с находящите се в него вещи, по нейни обяснения, тя е извършила подробен оглед на всичко намиращо се в куфара, като доказателство за това са нейните обяснения, където тя напълно в детайли описва находящите се в куфара вещи, лични документи, снимки, портмонета и банковата карта с пин код. Тегленията от банкомата в района на централна автогара абсолютно съвпадат с движението на подсъдимата по маршрута и времето необходимо за предвижването от Аерогара до централна автогара. Както отбелязах, по това време е имало много малко пътници по това трасе. Видно от доказателствата по делото, достъп до тази банкова карта и пин кода към нея, както и от обясненията на подсъдимата, е имала единствено тя. Другото, което съдът е приел за доказано, считам, че са просто предположения, че може друго лице да е установило този достъп до картата и това друго лице да е осъществило трансакциите от АТМ, находящо се в района на автогарата. Като доказателство, че подсъдимата М. е осъществила трансакциите с тази карта и е изтеглила в гр. С. сумата от 1000 лева и след това също сумата от 1000 лева е, че тези тегления от банкоматите абсолютно проследяват нейния маршрут на движение по време и място и по делото няма каквито и да е доказателства, тази карта да е попадала в друго лице и това друго лице да е имало същия маршрут на движение – С.-С.. Съдът се е увлякъл в предположенията, като предполага, че евентуално и лицето, което е било с подсъдимата М., е възможно по този същия маршрут да е изтеглил в гр. С. и гр. С. от банкомат въпросните суми. Това предположение на съда не почива на никакви доказателства. Самата подсъдима в обясненията си и през цялото време твърди, че лицето пътувало с нея не е имало никакъв достъп до куфара, нито е имал визуална връзка – когато тя го е отваряла, той е отсъствал - тя е била в подлеза, а той е бил на автогарата. Подсъдимата заявява, че той няма никакво отношение към отнетия куфар и вещите, находящи се в него, още по-малко той е имал достъп до него след като тя го е изоставила, по нейни думи на централна гара. Тоест, това предположение, изложено в мотивите на съда не почива на каквито и да е доказателства по делото. Анализирайки всички тези доказателства, считам, че макар и косвено, същите са множество на брой косвени доказателства, които взаимно се подкрепят и допълват както във времето на извършените действия от подсъдимата, така и в териториалното движение на подсъдимата от Аерогарата, Автогара-С. и

Автогара-С., и които косвени доказателства водят до единствения извод, че единствено и само тя е имала достъп до въпросната банкова карта с пин код и имайки предвид нейното намерение – противозаконно да отнеме и да присвоява вещи, предполага и нейното намерение да използва този банков инструмент за изтегляне на сумата.

Считам, че тези, макар и косвени, но многобройни доказателства водят до единствения правилен извод, че подсъдимата е осъществила деянието по чл. 249 НК по време и място така, както ѝ е повдигнато обвинението. Фактът, че на банкоматите – на единия не е имало монтирано видеоустройство, а на другия не се вижда лицето, не са такива оневиняващи и изключващи доказателствената сила на косвените доказателства.

Именно поради изложеното считам, че съдът, макар да е събрал всички възможни доказателства, той неправилно е ценил събраните такива, поради което е нарушил закона и е постановил оправдателна присъда за деянието по чл. 249 НК, поради което предлагам да отмените присъдата в тази част, с която е призната за невиновна за извършено деяние по чл. 249 НК и постановите нова, с която признаете подсъдимата за виновна, като наложите наказание отговарящо както на личността на подсъдимата, така и на обществената опасност на извършеното от нея.

АДВ. М.: Уважаеми апелативни съдии, моля да постановите решение, с което да отмените обжалваната присъда в частта по жалбата, а именно за това, че подсъдимата е призната за виновна в извършване на престъпление по чл. 194, ал.1 НК и да потвърдите присъдата по втория пункт, за което има протест от представителя на държавното обвинение, за извършено престъпление по чл. 249 НК.

От множеството събрани доказателства в хода на двете фази – досъдебна и съдебна, безспорно и категорично е доказано и правилно първоинстанционният съд е приел, че подзащитната ми не е осъществила състава на престъплението по чл. 249, ал.1, предл. 1 НК и я признава за невиновна като я оправдава по това обвинение. Ще се спра малко по-подробно на жалбата във връзка с желанието ми да бъде отменена присъдата в частта за престъплението по чл. 194 НК.

Видно от събраните доказателства е, че не са събрани такива, които да дават категоричния извод, че тя е осъществила състава на този текст по НК, а

именно да е отнела от владението на някого чужда движима вещ, в случая на служителката Дюлгярска, работеща на Аерогара С.. Всички събрани доказателства безспорно сочат, че действително тя е осъществила власт върху движима вещ, но това навява на извода, единствен, който е подкрепен от чл. 303 НПК, категорично и безспорно, че това е престъпление по чл. 207 НК, за каквото няма обвинение, повдигнато на подзащитната ми. Нито едно доказателство не доказва категорично и безспорно, че тя е отнела от владението въпросния куфар, още по-малко се доказаха наличието на описаното съдържание на куфара. Всичко това е изписано от показанията на пострадалата, която е пряко заинтересована и реално пред съда се поставя въпроса, кому да даде вяра – обясненията на подсъдимата или на показанията на пострадалата.

След като нито косвено, нито пряко се доказва нито от обективна, нито от субективна страна, подсъдимата да е извършила това престъпление, в което е обвинена, считам, че неправилно е осъдена за нещо, което не е извършила и следва да бъде оправдана.

В тази връзка, моля да върнете делото, съгласно жалбата, на Сливенския окръжен съд, на друг негов състав за събиране на нови доказателства или алтернативно - да постановите съдебен акт, с който да я оправдаете по това обвинение.

Установи се от събраните доказателства, че въпросният куфар се е намирал в зона, в която така и не става ясно да е бил отнеман от владението на въпросната служителка. От показанията на служителката Дюлгярска се установява, че в 22.30 ч. тя напуска работното място и въпросният куфар остава без надзор. Впоследствие попада в подзащитната ми едва няколко часа след 22.30 ч., може би към 02.00 часа.

Считам, че не е доказано обвинението така, както повелява законът.

Моля в този смисъл да се произнесете.

Съдът дава право на лична защита на подсъдимата.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМАТА: Поддържам пледоарията на моя защитник. Взех куфара, защото смятах, че е безпризорен. Нямах никой на летището, затова го взех. Абсолютно никаква вещ не съм взела от

куфара. Не смятам, че съм виновна и искам да бъда оправдана. Дори останахме на ЖП гарата да изчакаме на следващия ден автобус за Котел, тъй като беше пандемията от корона вирус и нямаше автобуси за С.. Бяхме на ЖП гарата, а не на автогарата, защото на ЖП гарата имахме безплатен интернет.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимата.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА: Не смятам, че съм откраднала куфара. Ако имаше лични документи, за да разбера имената на собственика, щях да го върна, но тъй като нямаше нищо и се уплаших и го оставих. Имаше пластики, но не видях какви са. Нямах достатъчно пари, за да се върна отново на Аерогарата, за да върна куфара.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____